

عنوان مقاله:

نگاهی بر شخصیت و شخصیت پردازی در کلیله و دمنه بر مبنای داستان شاهزاده و یاران او

محل انتشار:

چهارمین همایش ملی متن پژوهی ادبی نگاهی تازه به متون تاریخی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسنده:

راضیه فانی اسکی - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی دانشگاه گیلان.

خلاصه مقاله:

کلیله و دمنه اثری تعلیمی است که نویسنده در آن سعی میکند در قالب تمثیل، داستان و حکایت به بیان پند و اندرزها و مسایل اخلاقی مد نظر خود بپردازد. از این رو حضور شخصیتها در آن بسیار پررنگ پررنگ است. شخصیت داستانی ترکیبی است از آگاهی و تخیل نویسنده و عنصری است با ویژگیهای اخلاقی و آگاهانه پیششناخته که در انواع داستان، نمایشنامه یا هر اثر ادبی حضور دارد. از جمله در داستان شاهزاده و یاران او که جزیی از حکایات اصلی کلیله و دمنه به شمار میرود. در مقاله حاضر شیوههای خلق شخصیت و پردازش آنها در کلیله و دمنه به طور عام و در داستان شاهزاده و یاران او به طور خاص مورد بررسی قرار گرفته است. تحقیقها نشان میدهند که نصرا... منشی از دو شیوه برای پردازش شخصیتها بهره جسته است: الف: شیوه مستقیم: در این شیوه با صراحت در مورد افراد داستان اظهار نظر میشود. ب: شیوه غیر مستقیم: در این شیوه شاعر تنها به نمایش کردار شخصیتها میپردازد و خواننده از خلال نقشی که آنها ایفاء میکنند به حقیقت وجود آنها پی میبرد. غالب شخصیتها در کلیله از نوع تمثیلی و رمزی هستند و گستره استفاده از تپیههای حیوانی بسیار وسیعتر از تپیه های انسانی است. شخصیتهای کلیله و دمنه در حین ورود به فضای داستان دارای خصوصیات ظاهری و باطنی مشخصی هستند. آنها بیشتر بر مبنای توضیحات اولیه نویسنده از اعمال و افکارشان در داستان حضور مییابند. از میان تکنیکهای شخصیت پردازی نمایشی، گفتگو) به ویژه گفتگوی درونی، به خلق شخصیتها بسیار کمک کرده است

کلمات کلیدی:

کلیله و دمنه، شخصیت پردازی، داستان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/700410>

